

שלימות התורה

להאיר לימוד הלך הפנימות שבתורה יו"ל ע"י רשת כוללי "שלימות התורה" בארה"ק

ר' טבת
השפ"ב
פרשת
ויגש
גיליון כ"ה

זמני כניסת ויציאת שבת - קודש

ר"ת	מוצש"ק	הרה"נ	יורשלים
5:48	5:15	4:01	יורשלים
5:49	5:16	4:14	בני ברק
5:46	5:14	4:12	חיפה
5:51	5:18	4:17	כאר שבע
5:41	5:15	4:08	גזי זרזק

הזמנים לפי תוכנית חזון שמים

דבר המערכת

אך לפני רגע קט, עדיין היינו בתוך הימים הללו, אשר נזכרים ונעשים בכל דור ודור - ימי החנוכה, אשר השפיעו על כל אחד ואחד השפעות טובות למשך כל השנה כולה, וכפרט ב"זאת החנוכה", אשר הגאון מוילנא כותב שיום "זאת החנוכה" הוא כקדושת יום הכיפורים. וכפי שידוע מהרבה מהספח"ק אשר בו מתקבלים פתקי הדין של הימים הנוראים, ועדיין אפשר לזכות לשנה טובה ומבורכת, בכל העניינים, ובלימוד התורה הקדושה שהיא חיינו.

ואשר עליה נלחמו חשמונאי ובניו, עד שנתנו הרכים - שרצו "להשכיחם תורתך" - ביד המעטים, וכפרט בלימוד סודות פנימיות התורה - הוזהר הקדוש אשר עם לימוד הקדוש הזה, אפשר להכין את התורה לאמתה.

וכמו שביקשנו קודם הדלקת נרות החנוכה וידינו זרעי זרע זרעי תלמידי חכמים וחסידים אהובים למעלה ונתקדמים למטה ותחזק את לבכם לתורה ועבודה, הפל פריצונך הטוב ואזקה לראות פנים ובני פנים עוסקים בתורה ומצות באמת, גל עינינו ונביטה נפלאות מתורתך הקדושה, לכן לאמתה של תורה וסודותיה וכו'.

ואם היו יודעים את חשיבות הלימוד הקדוש הזה, אין ספק שהיו ממחרים כולם כאיש אחד להצטרף אל מעגל לומדי הוזהר הקדוש, לפחות מתוך החק לישראל, ויהי"ר שנוכח כבר במהרה שתמלא הארץ דעה את ה' בקרוב ממש.

בברכת התורה המערכת

הוד המלך

הקדושה"ו. ב. עוד צריך לדעת, שספירת המלכות מכונה גם כן "לילה", והלילה הוא בשליטת ספירת המלכות. ג. ידיעה נוספת, כל קומה רוחנית מתחלקת לג' ר' וז"ו (ג"ר - ג' ראשונות, בחינת "ראש" - ז"ת - ז' תחתונות, בחינת "גוף").

ד. והנה ידוע, שספירת המלכות מרמזת על הרצון לקבל הגדול ביותר, וידוע שעל הרצון לקבל שורים דינים קשים, כיוון שהוא כהופכיות הצורה ממנו יתברך, והתיקון לזה הוא סוד "קו האמצעי", שתפקידו למעט את הג'ר, דהיינו שלא ימשכו מוחין שלימים הנקראים "מוחין דג'ר", אלא יתמעטו מהג'ר שלהם. ותיקון זה נקרא "מיעוט הג'ר", שמשמעותו הוא "מיעוט הרצון לקבל". ואחר כך קו האמצעי פועל תיקון נוסף שנקרא "לבוש דחסדים", שפירושו: "הפיכת הרצון לקבל שיחיה על מנת להשפיע".

ה. עוד ידיעה חשובה, כשנמשכים המוחין דג'ר, מכונים הם מוחין דחכמה, וכן מכונים "קו שמאל" שעליו יש דינים קשים. והתיקון לזה הוא על ידי "קו האמצעי" שמכריע את שליטת החסדים על החכמה, כלומר את שליטת "קו ימין" על "קו שמאל". וכך מאירה החכמה כלבוש דחסדים, בלי שום דינים.

וכעת נבוא להכין את ענין השינה והיקיצה ברוחניות. כי תחילת הלילה עד חצות נמשכים "מוחין דחכמה", שהם "מוחין דג'ר", שנקרא "קו שמאל". ולכן בתחילת הלילה יש את ענין "השינה" שפירושו "סילוק מוחין" שמחמת הדינים הקשים ששורים על ספירת המלכות. אבל החצי השני של הלילה הוא בחינת חסדים, ששם החכמה מתלבשת בחסדים ונמתקים הדינים, ונמשכים המוחין כראוי. אמנם כל זה נעשה רק על ידי "תיקון קו האמצעי", שהוא סוד "חצות הלילה" וכדלהלן.

מלכות דמלכות - סוד המות וסוד החיים

והנה, אמצע הלילה הוא בחינת הדין הקשה ביותר המכונה "מלכות דמלכות", ולכן נקרא הוא סוד "המות"! ולכן, דוד המלך שהיה שייך לבחינת "קו שמאל" של המלכות (הנקראת מלכות שמחזה ולמעלה, סוד מלכות הרביעית), היה נשמר שלא לישן בשעה זו, שהיא שעה הגורמת להתגברות הדינים הנקראים "מות".

אבל כאן מגיע "תיקון היקיצה", שעל ידי קימה דווקא בשעה זו, שעת חצות הלילה נעשה "תיקון קו האמצעי", וסוד תיקון זה הוא, שקו האמצעי משתמש אם אותם דינים הקשים שנקראים "מות", ובדיוק כדינים אלו גורם את ההפך, שגורם את המשכת חיי החיים לעולמות. [ומה שרוד לא ישן "שישים נשימות" הכוונה לאותם שש שעות שמתחילת הלילה עד חצות, שלא ישן את הנשימה האחרונה (השישים) שהיא בחינת "מלכות דמלכות" ששורה בה המות כ"ל, אבל אם הופכים את השינה ליקיצה, מתהפך המות למפתח החיים].

וביאור העניין הוא מה שאמרו חז"ל אם יש דין למטה אין דין למעלה. כי הדינים שבאים על "קו שמאל", הינם דינים הבאים "למעלה", אבל דינים של קו האמצעי הם דינים שבאים "למטה"!

משל למה הדבר דומה? לאדם זר שנכנס להדר הכספות שבבנק, מיד באים שומרים חמושים לשמור שאדם זה לא יעז לנגוב. שומרים אלו תפקידם לשמור שלא תהיה גניבה. אבל דאם שמוחק ומוכר כפרם נאמן שאפשר לסמוך עליו, לא צריך ללוותו בשומרים, ואדרבה, אפשר אפילו למסור לו את המפתחות של הכספות, כי בטוחים בו שלא יגנוב כלום. אותו אדם עשה "דין למטה", כלומר שצמצם את הרצון לקבל שלו, וממילא אין פחד ממנו שיבוא לנגוב.

נמצא, שאותה מידת הדין, אם האדם עצמו מפעיל אותה תיקון, לא רק שלא מכיבה מוות לעולם, אלא אדרבה, היא המפתח להמשיך את החיים מוחי החיים.

מטרת הבריאה

כי זוהי בריקו מטרת הבריאה, שהשפע הגדול ביותר יגיע אל הנבראים בשלימות שהיא "השואת הצורה", ובאם האדם יתקן את עצמו כראוי, לכבוש את הרצון לקבל ולהיות כולו בבחינת "רצון להשפיע", בלי ספק יקבל את כל השפע שמגיע לו! רק על עוד ש"שאר שבעיטה מעכב", הוא שטן הוא יצר הרע הוא מלאך המות, אין ברידה אלא שישו דינים מלמעלה הגורמים לייבוי ייסורים ועונשים, כדי שלא יבוא הרצון לקבל לנגוב את השפע...

ולכן אין לנו אלא לתקן את עצמינו כראוי, ואז אין ספק נהיה ראויים לקבל את כל השפע, ובשלימות! אכ"י. שבת שלום

שלימות הפרשה

ידועים דברי חז"ל (סוכה כ"ו ע"ב ועוד) שרוד המלך היה ישן בלילה רק כשנת הסוס שהיא "שיתין נשמי", ובמסכת ברכות (ג:) מובא שרוד המלך היה קם בחצות הלילה. ובווהר שלפנינו (ויגש סעיף ל"ד - נ"ב) נראה בזה שני פירושים, ו"שישים נשמות" אינו בהכרח כפשוטו. וגם נכון למה דווקא רוד המלך ישן כך.

רבי יהודה ורבי יוסי נפגשו בכפר חנן, בעוד שהיו יושבים במלונם, בא אדם אחד, ומשיא המור אחד לפניו, ונכנס לבית. בתוך כך, אמר ר' יהודה לר' יוסי, שרוד המלך היה נם כסוס ושנתו מועטת, ואם כן, איך היה קם בחצות לילה, הרי שיעור הזה, ששים נשימות של שינת הסוס, מעט הוא, ולא היה מקיץ אפילו בשליש לילה?

אמרו לאותו אדם, כשעה שבא לילה היה יושב עם כל גדולי ביתו דין דינים, ועסק בדברי תורה. כלומר, שלא הלך לישן בתחילת הלילה אלא סמוך לחצות לילה, ואחר כך היה ישן את שנתו עד חצות לילה, וקם בחצות לילה, והתעורר ועסק בעבודת רבוננו בשירות ותשבחות. בתוך זה אמר אותו אדם לפרש באופן אחר, וכי כך הוא דבר זה שאמרתם, סוד הרב הוא כאן, כי רוד המלך חי וקים לעולם ועולמי עולמים, ורוד המלך היה שומר עצמו כל ימיו שלא יטעם טעם מיתה, משום ששינה הוא אחד מששים במיתה, ורוד, משום מקומו, שהוא חי, לא ישן אלא ששים נשימות, כי עד ששים נשימות חסר א' הוא חי, משם והלאה, טועם האדם טעם המות, ושולט עליו הצד של רוח הטומאה. וזה שהיה רוד המלך שומר את עצמו שלא יטעם טעם המות, אלא ישלוט עליו הצד של רוח האהה, משום ששים נשימות חסר אלה, הוא סוד, שהחיים שלמעלה, עד ששים נשימות הן ששים נשימות עליונות, וסודם של אלו, הוא, שהחיים תלויים בהם, ומכאן ולמטה הוא סוד המות.

ועל כן היה רוד המלך משער השיעור של הלילה, עד חצות, כדי שיתקיים בחיים, ולא ישלוט עליו טעם המות. וכשנחצה הלילה היה רוד מתקיים במקומו, היינו במדרגתו, שהוא חי וקים, כי הקיץ משנתו ואמר שירות ותשבחות. כי כשנתעורר חצות לילה, וכתר הקדוש נתעורר, [כתר פירושו "ספירה", הכוונה לספירת המלכות] צריך שלא ימצא את רוד מתקשר במקום אחר, במקום המות.

משום כשנחצה הלילה, וקדושה העליונה נתעורר, ואדם ישן במתו ואינו מתעורר להקיץ משנתו, להשגיח בכבוד רבוננו, הרי הוא מתקשר כסוד המות, ומתברק במקום אחר, כס"א. ועל כן היה קם המיד דוד המלך בחצות לילה, להשגיח בכבוד רבוננו חי אצל ה', ולא נם בשנתו עד לטעום טעם המות, ומשום זה היה נם כסוס ששים נשימות ולא בשלמות, שהיו חסרים אחר. באו ר' יהודה ור' יוסי וששן אותו, כי גילה להם ביאור חדי בתקן חצות. אמרו לו מה ששך. אמר להם חזקיה, אמרו לו יתשר כחך ויתחזק תורתך. ישבו.

בתוך כך בא ר' אלעזר. כיון שראה אותם, אמר, כודאי שהשכינה כאן, כמה אתם נושאים ונותנים? ספרו לו כל המעשה עם אותו אדם ומאמרו. אמר ודאי יפה אמר, ומכאן רבינו, אבל אלו ששים נשימות, דהיינו שש השעות שמקודם חצות לילה, הם של חיים, בין למעלה בעולמות העליונים ובין למטה בעולם הזה. מכאן ולהלאה, דהיינו אחר נקודת החצות, יש ששים נשימות אחרות, שהם חג"ת נה"י שמחזה ולמטה שהן כולן מצד המות, ומדרגת המות עליהם, שהוא גורם כל מות שבעולם. ואלו ששים נשימות שמחזה ולמטה נקראות דורמיטא, וכולן הן טעם המות.

משום זה רוד המלך, היה מתברק באלו ששים נשימות של חיים, דהיינו כשש השעות שמקודם חצות לילה. שאין כח הדין והמות שבנקודת החוזה יכול להגיע אליהם כג"ל, ומשם ולהלאה לא היה ישן כלל. וזהו שכתוב, אם אתן שנת לעיני וגו', ועל כן יפה אמר, אותו אדם, כדי שיקום דוד חי, בצד החי, ולא בצד המות. ישבו כולם ועסקו בתורה ונתחברו יחד.

שישים נשימות הוא סוד קימת חצות

ונביא ניצוצות מפירוש הסולם בעומק מאמר זה. ונקדים את המאוחר, שאותו היהודי בא לפרש להם את הסוד של "שיתין נשמי", כך שאין הכוונה כפשוטו ששים נשימות שהוא זמן קצר מאוד, אלא הכוונה לקימת חצות, שעל פי הסוד שש השעות הראשונות של הלילה נקראים "שיתין נשמי", ובהקדם כמה הקדמות חשובות.

א. דוד המלך הוא כנגד "ספירת המלכות" (שנקראת "השכינה

מנטרפים עכשווי
כלל ישראל מתאחדים בתחילת המחזור האחד עשר בלימוד הוזהר הקדוש היומי

הלימוד היומי

בווהר הקדוש עם פירוש הסולם לשבע פרשת ויחי

יום	האריך	פרשה	סעיפים	עמודים
שבת	ל	הקדמת ספי הוזהר	עג-עז	סא-סג
ראשון	א	הקדמת ספי הוזהר	עח-עב	לכ-לו
שני	ב	הקדמת ספי הוזהר	נא-נד	לז-מ
שלישי	ג	הקדמת ספי הוזהר	נה-נז	מא-מג
רביעי	ד	הקדמת ספי הוזהר	נט-סג	מד-מה
חמישי	ה	הקדמת ספי הוזהר	סד-סז	מט-נה
ששי	ו	הקדמת ספי הוזהר	סח-עג	נו-ס
שבת	ז	הקדמת ספי הוזהר	עז-עז	סא-סג

שאלות מהזוהר הקדוש

על פי פרשת השבוע "חק לישראל" עם פירוש הסולם

א. מדוע הקפיד דוד המלך, שלא לישן יותר משיעור שישים נשימות?

1. משום שלא רצה לידבק בצד הס"א.
2. כי לא רצה לטעום טעם המיתה.
3. כי רצה להגות בתורה יומם ולילה.

ב. על מי אומר זוהר"ק, "חפץ בו ה'?"

1. על המאחר לצאת מן השבת וממהר לבואה.
2. על המשבח להקב"ה בלילה.
3. על המקפיד להתפלל תפילה במניין.

ג. כשברא הקב"ה את העולם על מה העמידו?

1. על זכויות הצדקה העתידות בלהגן על העולם.
2. על עשרה עמודים כנגד עשרת הדיברות.
3. על עמוד הנקרא צדיק.

ד. כיצד אמר משה "למה הרעות", הלא אין רע יורד מלמעלה?

1. נתכווין למה עשה הקב"ה את בני האדם רעים.
2. כשהאדם מדביק דרכיו ברע, יש רשות לרע לשלוט עליו, ולהיפך.
3. נתכווין מלשון "רועה צאן" שעוזבם ולאכאורה אינו רועה אותם.

ה. משום מה בני ישראל פרו ורבו מאוד?

1. משום שברכס הקב"ה שלא תשלוט בהם עין הרע.
2. שהיה מכח ברכתו של הקב"ה לאברהם ויעקב, שירבה זרעם.
3. משום שלא היה להם צער, והיו כתפנוקי מלכים.

ו. מדוע צריך לסדר שולחן השבת בלחם ומזון?

1. משום שכתוב לך אכול בשמחה לחמך, וזהו חלק מעונג השבת.
2. משום שהברכה אינה שורה במקום ריקן, והשבת מקור הברכה.
3. לזכר המן שירד במדבר.

תשובה נכונה במבחן, נחשבת לפי מה שכתוב בזוה"ק חק-לישראל של השבוע. את התשובות ניתן להשיב עד מוצש"ק, בשעה 12 בלילה.

בקול הזוהר הקדוש: 03-5234979 / 1.585.3083263 בשלוחה 7 < 1. התשובות הנכונות מהגיליון הקודם: א-2 | ב-2 | ג-2 | ד-2 | ה-2 | ו-2

הדש! ניתן להיבנות גם במכשירי "קהילות", בקופה "שלימות התורה".

אמרות קודש על לימוד הזוהר הקדוש

רבי משה דוד וואלי צוק"ל

טעם שלימוד הזוהר מביא נאולה לעולם

בענין מ"ש "הכל הכלים אמר קהלת הכל הכלים הכל הבל" כבר פירשו בספר הזוהר שהוא לשון הבל, והאמת יורה דרכו, כי הכל תלוי בו, והיי העולם ויושבויו הוא הכל פיהם כלי ספק, ולא עוד אלא שכל ההמשכות על ידו, ולכן אמרו: שאין העולם מתקיים אלא בהבל פיהם של תינוקות של בית רבן, כי בחיותו הכל שאין בו חטא. לפיכך הוא ממשיך מן הטהרה העליונה של בורא עולם להשגיח על השפלים ולקיימם. ולפי שידוע שההמשכה היורדת היא כפי ההכל העולה, והו הטעם לענין אומרו ז"ל שחיבור הזוהר מביא נאולה לעולם, כי ההכל הקדוש העולה מלימודו, ממשיך קדושה לעולם, וכשהעולם מתקדש מיד נגאל.

ואילו היו רבים העוסקים בזה הלימוד, היה נתקן העולם כריבוי ההמשכה הקדושה, ורוח הטומאה היתה מתבטלת מפני רוח הקדושה המתגברת. ועם זה תבין מ"ש "לא ידעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים" שהיא זאת החכמה הקדושה שתתפשט בעולם, ועל ידיה מתבטלים כל מיני נזק ומזיקין, כי הטוב המתפשט כריבוי מבטל את הרע, ודי בזה למשכילים.

(ספר הליקוטים, תורה עמ' כ"ז)

מאירים את הנשמה עם הזוהר הקדוש

וזוכים לכל ההשפעות טובות הכתובות על לימוד הזוהר הקדוש:

קול הזוהר הקדוש:

בארץ ישראל: 03-523-4979

בארדה"ב: 1.585.308.3263

• שיעורים בווהר הקדוש בלשון הקודש, ובאירוש • שאלות ותשובות על הזוהר הקדוש • מכתבים שבועיים • תרומות והנחות ימי לימוד • חלוקת וווהר חק-לישראל חיים באי

לזכות לאור הגנוז

ולהבין את פנימיות התורה

הספר מחולק במתנה למקבל על עצמו ללמוד בו בכל יום! פרטים בקול הזוהר הקדוש

מצטרפים ללימוד הזוהר הקדוש היומי כדי שזוכה ל"קרב קץ הישועה" ברחמים!

סיפור לשבת והגדתם לאבי את כל כבודי.

סיפור לפני הרב הקדוש מרדכי זיע"א, שהרב מסאוראן נסע פעם לעיר אחת, ועשו לו כבוד גדול, ושלחו לקראתו מרכבה רתומה לסוסים ודוהרים, וכשישב במרכבה ורצה למאוס בכבוד המדומה הזה, התחיל להרהר במחשבתו: מאין בא כל הכבוד הזה? הלא המרכבה, שהסוסים מושכים אותה; והסוס מהו? דבר טמא ומאוס, וכשעה שמפשיטים נבלתו הרי הוא מסריח. והשב כל-כך בגנותו ופחיתותו של הדבר, עד שהתחיל להקיא.

כששמע הרה"ק מרדכי את הסיפור, אמר: נעבי"ך, נעבי"ך! לא היתה לו להרב מסאוראן עצה להרחיק את הכבוד אלא בדרך כזו! הלא יש דרך ישרה: לקבל את הכבוד, ואף על פי כן לא להתפעל ממנו כלל.

נשא הרה"ק מרדכי את משלו ואמר:

משל, למה הדבר דומה? לשר גדול, עליון על כל שרי המלך, וכולם כורעים ומשתחוים לפניו, ומכבדים אותו כבוד גדול. פעם אחת הלך השר ביחד עם המלך לטייל, וכל שרי המלך הקטנים לא הכירו את המלך, וכאשר ראו שהשר הגדול הולך עם עוד איש אחד, מייד כרעו והשתחוו בכבוד גדול לפני השר כדרכם. ודעת לנכון נקל, שהשר הצטער מאוד על הכבוד שעשו לו שעה שהלך עם המלך בעצמו, והתבייש מאוד לפני המלך על אותו הכבוד...

(סיפורי חסידים)

הדפסת הגיליון השבוע נתרם לרפאת הדי"ח חיים שרגא בן רבקה לרפ"ש כתישה"י ולהצלחת כל התורמים והמסייעים בהדפסת והפצת הגיליון

מחיים - גם אתה מ"מצדיקי הרבים", וזוכה את הרבים בעלונינו! לפרטים פנה אלינו בטלפון: (+972) 054-8517381

לשחפת בהדפסת הגיליון, לתרומות והנחות, להא/ערות ניתן לפנות, בטלפון: (+972) 054-8517381 או במייל: 3131760@gmail.com

להצטרפות לקבלת הגיליון במייל ניתן לשלוח בקשה ל- 3131760@gmail.com